

2. Статистичний збірник «Діяльність суб'єктів господарювання» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.

3. Бурлака В. М., Соколовська В. В. Механізм запобігання банкрутства на підприємстві [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://intkonf.org/burlaka-v-m-k-e-n-sokolovska-v-v-mehanizm-zapobigannya-bankrutstva-na-pidpriemstvi/>.

ІНВЕСТИЦІЙНО – ІННОВАЦІЙНА СКЛАДОВА ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ В КОНТЕКСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ

Бреус С. В., к.е.н., доцент, доцент кафедри бізнес-економіки
Лялька А. В., студент
Київський національний університет технологій та дизайну

В умовах переходу до постіндустріального суспільства пріоритетна роль належить знанням (ресурсу, що визначає конкурентні переваги країни у сучасному світі), що обумовлює необхідність підвищення якості освіти, зокрема, вищої, яка, в свою чергу, справляє позитивний вплив на рівень економічної безпеки вищих навчальних закладів (вони мають багато спільного з підприємствами в силу специфічних особливостей функціонування), підприємств, а відтак, держави та національної безпеки загалом.

У цьому контексті зростає роль інвестицій та інвестиційної діяльності господарюючих суб'єктів, що є підґрунтям забезпечення сталого розвитку держави.

В Україні впродовж кризових років саме інвестиційна сфера зазнала суттєвого занепаду. Зокрема, відбулось скорочення обсяг інвестицій в основний капітал у 5 разів, що справило негативний вплив на ВВП країни [1, с. 157].

Вітчизняна економіка все ще залишається малоприбутковою. Так, близько 40% підприємств ще не повною мірою пристосувалися до ринкових умов господарювання, що призводить до їх банкрутства [2, с. 93].

За роки незалежності зросла економічна небезпека за багатьма параметрами розвитку національної економіки, що потребує ґрунтовного комплексного вивчення механізму забезпечення економічної безпеки як ВНЗ й суб'єктів господарювання (адже зниження якості вищої освіти, що відбувається наряду з іншим через погіршення фінансово-економічної діяльності ВНЗ призводить до нарощування негативних тенденцій на ринку праці, зокрема, збільшення рівня безробіття серед випускників вишів, і як зворотній ефект – до погіршення показників фінансового стану підприємства), держави та національної безпеки в цілому.

При визначення основних напрямів підвищення рівня економічної безпеки держави, а відтак, національної безпеки слід взяти до уваги трактування таких категорій [3]:

- механізм забезпечення економічної безпеки держави – сукупність

інституційних та організаційних структур і комплекс форм і методів, які вони використовують, і за допомогою котрих у певній послідовності послаблюється, а відтак усуваються внутрішні і зовнішні загрози існуванню країни в економічній сфері);

- стратегія економічної безпеки країни – чітке обґрунтування основної мети і довготермінова політика та план дій держави щодо усунення загроз існуванню та розвитку національної економіки;

- тактика забезпечення економічної безпеки країни – способи досягнення такої безпеки, короткотермівової дії інституційних та організаційних структур держави залежно від зміни внутрішніх і зовнішніх умов.

Зазначене дає підстави до визначення необхідності формулювання основних напрямів дій на всіх рівнях управління, що призвели б до нівелювання негативного впливу чинників, які сприяють формуванню загроз економічній безпеці чи, хоча б, зменшенню цього впливу задля їх усунення.

Аналіз сучасних тенденцій розвитку глобалізаційних процесів переконливо свідчить, що провідною ланкою забезпечення конкурентоспроможності національних економік та забезпечення на цій основі економічного зростання держави є інноваційне спрямування інвестиційної політики.

Зважаючи, що інновація, за класичним визначенням відомого австрійського економіста Й. Шумпетера, – не просто нововведення, а нова функція виробництва, «нова комбінація», державна інноваційна політика – це комплекс економічних, організаційно-правових та інших заходів держави, спрямованих на впровадження результатів науково-технічного прогресу у виробництво, стимулювання і підтримку інноваційних процесів в економіці [3].

Згідно зі ст. 3 Закону «Про інноваційну діяльність» «головною метою державної інноваційної політики є створення соціально-економічних, організаційних і правових умов для ефективного відтворення, розвитку й використання науково-технічного потенціалу країни, забезпечення впровадження сучасних екологічно чистих, безпечних, енерго- та ресурсозберігаючих технологій, виробництва та реалізації нових видів конкурентоздатної продукції» [4].

Зважаючи на зазначене можна стверджувати, що задля забезпечення економічної безпеки ВНЗ, підприємств, держави та національної безпеки в цілому необхідно на всіх рівнях здійснювати реалізацію інноваційної моделі розвитку економіки (важливе місце в якій посідає підвищення якості вищої освіти) та утвердження України як високотехнологічної держави.

Список використаної літератури:

1. Дикань В.Л., Іванілов А.С. Інноваційна та інвестиційна політика в умовах забезпечення конкурентно стійкості підприємства: Практичні аспекти / Харківський держ. політех. ун-т. - К.: ІСНО, 2006. - 225 с.

2. Меякулов Я.С. Економічна оцінка ефективності інвестицій і фінансування інвестиційних проектів. - М.: ДКС, 2007. - 160 с.

3. Старостенко Г.Г. Національна економіка / Г.Г. Старостенко [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.westudents.com.ua/glavy/22569-44-nvestitsyno-nnovatsyna-skladova-ekonomchnogo-zrostannya.html>.

4. Закон України «Про інноваційну діяльність» від 04.07.2002 № 40-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/40-15>.

ПОКРАЩЕННЯ ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА У КОНТЕКСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЙОГО ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

Бреус С. В., к.е.н., доцент, доцент кафедри бізнес-економіки
Шматуха В. С., магістрант
Київський національний університет технологій та дизайну

За сучасних реалій розвитку економіки України вітчизняні підприємства функціонують в умовах ризику та невизначеності, що може негативно вплинути на їх фінансово-економічні показники, а у результаті призвести до банкрутства. В таких умовах питання необхідності подолання банкрутства підприємства стоїть особливо гостро, адже достовірна і своєчасна реакція на дію негативних факторів дозволяє сформулювати відповідну фінансову політику та розробити заходи, спрямовані на підвищення ефективності використання фінансових ресурсів, зростання платоспроможності та забезпечення конкурентоспроможності підприємства у довгостроковому періоді [1].

У процесі здійснення фінансово-економічної діяльності вітчизняні суб'єкти господарювання стикаються з рядом проблем, основними з яких є такі [2]: мінливість економічного середовища, в якому вони існують; втрата традиційних ринків збуту власної продукції тощо.

Зазначене справляє негативний вплив як на фінансовий стан підприємств, так і на рівень їх економічної безпеки, а відтак, економічної безпеки держави. З метою забезпечення належного рівня показників фінансового стану необхідно здійснювати розробку заходів з урахуванням необхідності використання основних засад економічної безпеки підприємства.

Існує багато визначень поняття «економічна безпека підприємства» сформульованих науковцями. Зокрема, економічну безпеку підприємства трактують як «...стан захищеності бізнес-процесів та їх ресурсного забезпечення, що сприяє уникненню або попередженню внутрішніх і зовнішніх загроз і дозволяє забезпечити стабільне функціонування та розширене відтворення з мінімальними втратами для підприємства» [3].

До проблем, що постають перед підприємствами на шляху до досягнення прийняттого рівня економічної безпеки науковці відносять такі [4]: переважність використання реактивного підходу (очікування негативного впливу загрози і вже подальші заходи щодо ліквідації наслідків замість передчасного аналізу можливих шляхів уникнення цього впливу); необхідність підвищення якості збору інформації не лише про конкурентів, але й про стан